

plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
3. os. m.	vyzdvihi	העלו	(Mo'ed kat. 25b, אָסִיךְ Jev. 121b, Ned. 25a, BM 84b)

Participium aktivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	vyzdvihující	מְעַלֵּה	מְסִיקָּה
sg. f.	atd.	מְעַלָּה	מְסִיקָּה
pl. m.		מְעֻלִים	מְסִיקִים מְסִקּוֹ
pl. f.		מְעֻלּוֹת	מְסִיקִין (RHŠ 23a)

Participium aktivní s enklitickými zájmeny

	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. sg.	já vyzdvihuji	אָנֵי מְעַלֵּה	(Zev. 43b) מְסִיקָּה
1. os. pl.	my vyzdvihujeme	אָנוּ מְעֻלִים	מְסִיקִין

Imperativ

	česky	hebrejsky	aramejsky
2. os. sg. m.	vyzdvihi!	הַעֲלֵה!	אָסִיךְ!
2. os. pl. m.	vyzdvihněte!	הַעֲלֵו!	אָסִיךְוּ!

Infinitiv

česky	hebrejsky	aramejsky
vyzdvihat	לְהַעֲלֵה	(אָסִיךְ)

II. SKUPINA: Slovesa první *jod/vav* (primae *jod/vav*)

V aramejštině b.T. podobně jako již v biblické hebrejštině, skupiny sloves první *jod* a první *vav* splynuly. V základní konjugaci *pe'al* (*kal*) a v odvozených konjugacích *itpe'el*, *pa'el* a *itpa'al* se tvoří tvary od skupiny první *jod* a naopak v kausativní konjugaci *af'el* a v jejím pasivu *ita'fal* se prosadily tvary od skupiny první *vav*. Přitom nerozhoduje, zda příslušné sloveso patřilo původně ke koření první *jod* nebo první *vav*. Ke splynutí obou kořenů došlo již ve starších vývojových fázích aramejštiny.

(Srov. Segert, str. 274–275 a K. Marti, str. 46–47.)

V imperfektu základní konjugace *pe'al* (*kal*) konsonant kořene → mízí a stává se pouhou mater lectionis pro *cere* nebo *chirik*. Ke stejnemu jevu dochází i v infinitivu. V případě vokalizace *chirikem* dochází ke zdvojení následujícího konsonantu pomocí *dageš chazak*.

(Dageš forte; viz k tomu Segert, str. 275 a K. Marti, str. 47.)

V imperativu konsonant kořene → mízí úplně, stejně jako je tomu i v biblické hebrejštině.

V konjugaci *af'el* též toto → mízí a mění se ve -ל-, které je mater lectionis pro *cholam*.

Vzorem tohoto typu sloves je kořen יְחַב, odpovídající hebrejskému kořeni שָׁב. V základní konjugaci *pe'al* má sloveso יְחַב stejný význam jako hebrejské sloveso יְשַׁב, tedy *sedět, sídlit, bydlit*.

V konjugaci *af'el* má sloveso אָסִיךְ jednak význam hebrejského slovesa *usadit, usídlit*, ale také hebrejského שָׁמַן, חַנֵּן, שָׁמַר, tedy *položit, nechat, zanechat*.

Kromě toho je kořen יְחַב doložen v několika málo tvarach v konjugacích *itpe'il*, *pa'el*, *itpa'al* a *ita'fal*.

Z konjugace *pa'el* je dochováno pouze participium ve spojení קְרִיאַת־יְחַב דְּשֻׁתָּה, hebrejsky קְרִיאַת־יְחַב (BK 21a), hebrejsky קְרִיאַת־יְחַב דְּשֻׁתָּה, מִשְׁבְּתָה (Tvar by však mohl být i participium konjugace *itpa'al*.)

Z konjugace *itpe'il/itpa'al* je doloženo perfekturnum אָזִיכְ(וּ)בָּה (tr. Šab. 156b ve významu הַנְּחָה a v tomtéž traktátu 33b ve spojení אָזִיכְבָּה דְּשֻׁתָּה, hebr. דְּשֻׁתָּה נְנִישָׁבָה).

Z konjugace *ita'fal* je doloženo v tr. Šab. 52a spojení קְרִיאַת־יְחַב דְּשֻׁתָּה, hebr. קְרִיאַת־יְחַב דְּשֻׁתָּה.

K němu přiřazujeme paradigmata slovesa יְחַב s laryngálním konsonantem na druhém místě kořene a paradigmata slovesa יְדַע s laryngálním konsonantem na třetím místě kořene.

Kořen יָהַב odpovídá významem hebrejskému kořeni יָנַן. Vyskytuje se v *pe'alu* יָנַן ve významu hebrejského יָמַן a pasivní konjugaci *itpe'il* אִתְּיַהֵב/אִתְּיַהַב případně *itpa'al* אִתְּיַבֵּב, obojí ve významu hebrejského יָמַן *byl dán*.

Kořen יָד odpovídá svými významy stejnému hebrejskému kořeni, tedy v konjugaci *pe'al* יָד עָז věděl, znal, jako hebrejské יָדַע (též poznal, ve významu hebrejského חָכָר) a v konjugaci *af'el* אֲזֹעַ עָז oznámil, sdělil, jako hebrejsky הָזַעַן.

SLOVESO יָהַב

Konjugace pe'al

Perfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	seděl/a/ jsem	יָשַׁבְתִּי	(Chul. 59a) יָתַבְתִּי
2. os. m.	atd.	יָשַׁבְתָּ	(Pes. 86b, Šeb. 42a, Chul. 58b) יָתַבְתָּ
3. os. m.		יָשַׁבָּ	יָתַבָּ אִתְּיַבָּ אִתְּיַבָּ (AZ 41b)
plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
3. os. m.	seděli	יָשְׁבּוּ	(Ketub. 62b, Jeb. 105b BB 114b) יָתְבּוּ (Šab. 33b) אִתְּבּוּ

V některých případech jsou tvary *pe'alu* perfekta rozšířeny o prefix -נ-. V těchto případech se kořene mění na pouhou mater lectionis *cere* nebo *chiriku*. Od slovesa יָהַב existují ve 3. os. pl. tvary יָתְבּוּ a הָתְבּוּ (Sanh. 109a).

Imperfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	budu sedět, posadím se	אִשְׁבָּ	אִתְּבּ(י) בְּ אִתְּיַבָּ
2. os. m.	atd.	יָשַׁבָּ	חָתְבּ(י) בְּ חָתְבָּ
3. os. m.		יָשַׁבָּ	לְתַבּוּבָּ יָתַבָּ (Git. 67b) לְתַבּוּבָּ יָתַבָּ (Sanh. 109b)

plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	budeme sedět, posadíme se	נִשְׁבָּ	יָתַבְתִּים
2. os. spol.	atd.	תִּשְׁבָּ	(BB 40b) תִּתְּבּוּבָּ
3. os. m.		יִשְׁבָּ	לְתַבּוּבָּ (Suka 26a, Ketub. 21b) לְתַבּוּבָּ (Eruv. 53b) יִתְּבּוּבָּ (Kiduš. 72b)

Ke tvarům perfekta rozšířeným o prefix -נ- viz Margolis str. 14, § 5r. Tvary imperfekta vokalizované *cere* uvádí Marcus, str. 33 (6/1), Melamed uvádí důsledně tvary vokalizované *chirikem*.

Participium aktivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	sedící	יֹשֶׁבּ	יָתַבְתִּים
sg. f.	atd.	יֹשְׁבָתָה	חָתְבָּתָה
pl. m.		יֹשְׁבּוּם	חָתְבּוּבָּים (Nazir 44b, Ker. 28b)
pl. f.		יֹשְׁבּוּתָה	חָתְבּוּבָּתָה (BM 116b)

Participium aktivní s enklitickými zájmeny

	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. sg.	sedím	אַנְיִשְׁבָּ	יָתַבְנָא
2. os. sg.	atd.	אַתָּה יֹשֶׁבּ	חָתְבָּתָה (Ber. 18b)
1. os. pl.		אַנְחָנוּ יֹשְׁבּוּם	חָתְבּוּבָּים
2. os. pl.		אַתָּם יֹשְׁבּוּתָה	חָתְבּוּבָּתָה

Participium pasivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	viz pozn. níže	(יֹשֵׁב)	יָתַיב
sg. f.	usazená, sedící	יֹשְׁבָתָה	יָתַיבָה
pl. m.	usazení, sedící	יֹשְׁבִים יֹשְׁבִים	יָתַיבִים

Singulár maskulina doložen v tr. AZ 57b ve spojení **הִנֵּה מִנְחָה** יָתַיב, hebr. **הִנֵּה מִנְחָה** יָתַיב, aramej. **הִנֵּה מִנְחָה** יָתַיב.

Imperativ

	česky	hebrejsky	aramejsky
2. os. sg. m.	sedni si!	שְׁבוּ!	יָתַיב!
2. os. pl. m.	sedněte si!	שְׁבוּ!	יָתַיבוּ!

Infinitiv

česky	hebrejsky	aramejsky
infinitiv konstruktní	לִשְׁבָתָה	לִמְיַתָּב
infinitiv absolutní	יֹשֵׁב	יָתַיב

Konjugace af'el

Perfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	(usadil jsem), položil jsem	(הָזַבֵּב) הַנְּחַתִּי	(Bejca 6a, 16b) אֲזַבֵּבִי
3. os. m.	usadil	הָזַבֵּב	אֲזַבֵּב אֲזַבֵּב

plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
3. os. m.	usadili, položili	הָזַבֵּב שָׁמָוּ	אֲזַבֵּב שָׁמָוּ

Imperfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
3. os. m.		יָזַבֵּב יְגַיֵּחַ	לְזַבֵּב נְגַיֵּחַ
plurál	česky	hebrejsky	aramejsky

סִלְבּוֹסֶוּ

Konjugace pe'al

Perfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	dal/a/ jsem	(יְהִבָּבִי) נְתַנְּתִי	(BB 137a) הַבְּבִי (Chul. 111a) הַבְּבִי
2. os. spol.	atd.	(יְהִבָּבִת) נְתַנְּתִת	(BK 115a) הַבְּבִת הַבְּבִת
3. os. m.		(יְהִבָּב) נְתַן	הַבְּבִבִּי
3. os. f.		(יְהִבָּבָה) נְתַנְּתָה	יְהִבָּבָה הַבְּבִבִּי
plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	dali/y/ jsme	(יְהִבָּבֵנוּ) נְתַנְּנָנוּ	יְהִבָּבֵנוּ (Ta'a. 23b, BB 73b)
3. os. m.	dali	(יְהִבָּבּוּ) נְתַנְּנָוּ	יְהִבָּבּוּ

Participium aktivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	dávající	נוֹתָן	יְהִיב
sg. f.	atd.	נוֹתַנְתָּה	יְהִבָּא
pl. m.		נוֹתָנִים	יְהִבִּים

Participium aktivní s enklitickými zájmeny

	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. sg.	já dávám	אני נוֹתֵן	יְהִיבָּנָה
2. os. sg.	ty dáváš (f.)	אתְּנוֹתָנָתָה	(Git. 48b) יְהִבָּתָה
1. os. pl.	my dáváme	אנוּנוֹנוֹתָנִים	יְהִיבָּנָן
2. os. pl.	vy dáváte	אַתֶּם נוֹתָנִים	(Nida 24a) יְהִבָּנָא

Participium pasivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. f.	daná	נוֹתָנָה	יְהִיבָּנָה (BK 60b, Šab. 108a) (Sanh. 22a) יְהִבָּתָה

Imperativ

	česky	hebrejsky	aramejsky
2. os. sg. m.	dej!	תְּנוּ!	הֲבָ!
2. os. sg. f.	atd.	תְּנוּנָה	(Git. 35a) הֲבָנָה
2. os. pl. m.		תְּנוּנִים	הֲבָנִים

Infinitiv

	česky	hebrejsky	aramejsky
konstruktní	dát	לְתֹתֵת	(לְ)מַיְהַבָּה
absolutní		נְתֹתֵן	מַיְהַבָּ

Konjugace *itpe'il*

Perfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
3. os. m.	byl dán	נִתָּן	אָתִיהִיב אָתִיהִיב אָתִיהִב
3. os. f.	byla dána	נִתָּנָה	(Git. 15a) אָתִיהִיבָּא (Šab. 116b) אָתִיהִיבָּת

Konjugace *itpa'al*

Perfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
3. os. m.	byl dán	נִתָּן	אָתִיהִב

Významem se *itpa'al* rovná *itpe'ilu*. Existence slovesa **הָבָ** v konjugaci *itpa'al* je závislá pouze na punktaci, v nepunktovaném textu se neliší od *itpe'ilu*. Výše uvedený tvar se nachází v Jastrowovi (Kid. 7a), Melamed ho neuvádí.

SLOVESO יְדֻעַ

Konjugace pe'al

Perfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	věděl jsem, znal jsem	יָדַעֲתִי	יָדַעַ (Mo'ed katan 28a aj.)
2. os. spol.	atd.	יָדַעַתְּךָ	יָדַעַתְּךָ
3. os. m.		יָדַעַ	יָדַעַ
3. os. f.		יָדַעַתְּהָ	יָדַעַתְּהָ

Imperfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
3. os. m.	bude vědět, pozná	יָדַעַ (Hor. 12a) יָדַעַתְּךָ (Ker. 5b aj.)	לֵידָעַ לֵידָעַ יָדַעַתְּךָ
plurál	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. spol.	budeme vědět, poznáme	יָדַעֲנָה (Chul. 19b)	לֵידָעַ נֵידָעַ
3. os. m.	budou vědět, poznají	יָדַעַ	לֵידָעַ נֵידָעַ נֵידָעַ (Šab. 114b)

Tvar 3. os. m. pl. לֵידָעַ se vyskytuje pouze v tištěných edicích.

Participium aktivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	vědoucí, zajímavý	יָדַעַ מְפִיר	יָדַעַ (Git. 29b)
sg. f.		יָדַעַתְּךָ	יָדַעַתְּךָ
pl. m.		יָדַעַתְּםָכִירִים	יָדַעַתְּמָכִירִים

Participium aktivní s enklitickými zájmeny

	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. sg.	já vím, znám	אָנָּי יְדַעַ	יְדַעַנִּיאָ
2. os. sg.	atd.	אַתָּה יְדַעַ	יְדַעַתְּךָ
1. os. pl.		אָנוּ יְדַעַתְּםָכִירִים	יְדַעַתְּנוּמָכִירִים
2. os. pl.		אַתָּם יְדַעַתְּםָכִירִים	יְדַעַתְּתָםָכִירִים

Participium pasivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	známý	יְדַעַן	יְדַעַן
sg. f.	atd.	יְדַעַתְּךָ	יְדַעַתְּךָ
pl. m.		יְדַעַתְּםָכִירִים	יְדַעַתְּנוּמָכִירִים

Infinitiv

	česky	hebrejsky	aramejsky
konstruktní	vědět	לֵידָעַ	לֵידָעַ לְקִידָעַ
absolutní		יְדַעַן	קִידָעַ

Konjugace af'el

Perfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
2. os. spol.	sdělil jsi	הַזְרַעַתְּךָ	(Chul. 58b) אַזְרַעַתְּךָ
3. os. m.	sdělil mu	הַזְרַעַוְתָּ	אַזְרַעַוְתָּ

Imperfektum

singulár	česky	hebrejsky	aramejsky
3. os. m.	sdělí mu	יְדִיעָה	לֹדַעַת

Participium aktivní

	česky	hebrejsky	aramejsky
sg. m.	sdělující	מִזְרֵעַ	מוֹרֵעַ
sg. f.	atd.	מִזְרֵה	מוֹרֵה
pl. m.		מִזְרֵים	מוֹרֵעים

Participium aktivní s enklitickými zájmeny

	česky	hebrejsky	aramejsky
1. os. sg.	sděluji	אֲנִי מִזְרֵעַ	מוֹרֵעַ (Ta'a. 22a, Sanh. 107a)
1. os. pl.	sdělujeme	אֶחָנוּ מִזְרֵיעִם	מוֹרֵעִין

Od slovesa בָּל zní participium s enklitickým zájmenem 1. os. sg. spol. מִזְרֵעַ (druhý konsonant kořene je vokalizován *cere* oproti slovesu דָּעַ, kde je vokalizace *patachem* zapříčiněna tím, že druhý konsonant je laryngál) (znamená אֲנִי מִזְרֵב, Sanh. 109a).

Infinitiv

česky	hebrejsky	aramejsky
oznámit, sdělit	לְהִזְרֵעַ	(ל) אַזְרֵעַ

III. SKUPINA: Slovesa první alef (primaе alef)

U sloves patřících k této skupině odpadá slabý konsonant -ב- kořene ve tvarech imperfekta, infinitivu a zpravidla i imperativu. Imperfektním kmenovým vokálem je chirik, *cere*, *suruk* nebo *cholam*.

V konjugacích *itpe'il* a *itpa'al* dochází někdy ve tvarech perfekta a participia k asimilaci počátečního konsonantu -ב- ke konsonantu -ת- prefixu (viz kromě slovesa אַמְכֵר a sloveso אַנְגֵר a další).

Vzorem této skupiny je sloveso אַל azal (kořen אַל), které svým významem odpovídá hebrejskému slovesu הַלְךָ halach (kořen הַלְךָ). Je doloženo pouze v základní konjugaci *pe'al*.

Ve tvarech imperfekta, infinitivu a zpravidla i imperativu první konsonant kmene, slabé *alef*, odpadá. Imperfektní kmenový vokál je *-i-* (-e-).

Sloveso אַל je také používáno jako pomocné sloveso ve významech *mít v úmyslu* nebo *pokračovat v něčem*. Může stát před slovesem v určitém tvaru, jehož význam modifikuje, nebo na konci věty, např.:

הַוֹּה קָא אַל וְקָרָע פְּתִיאִים Pokračoval v trhání svého šatu (BM 84a).

הַקָּא פְּתִיס גְּנִבָּה אַל Pokračoval v chytání zlodějů (BM 84a).

Do stejné skupiny nepravidelných sloves patří i sloveso אַכְל achal (kořen אַכְל), se stejným významem jako identický hebrejský kořen: *jadl*. Od paradigmatu slovesa *azal* se odlišuje v imperfektu, kde kmenový vokál je *-u-* (-o-).

Větší nepravidelnosti, než u výše uvedených sloves, se projevují ve flexi slovesa אַמְכֵר amar (kořen אַמְכֵר) se stejným významem jako identický hebrejský kořen: *rekł, prohlásil*. Jedná se o nejfrekventovanější sloveso aramejštiny b.T., které je však doloženo pouze v základní konjugaci a v pasivní konjugaci *itpe'il*, v níž odpovídá hebrejskému *nif'al*: אַמְכֵר ne'emar.

V imperfektu a infinitivu (ne však v imperativu) tohoto slovesa odpadá první slabý konsonant *alef*, v imperfektu kromě toho ve většině tvarů i koncový konsonant *reš*, který mizí i v imperativu. Neodpadá však ve starších tvarech a ve tvarech se sufiksy objektu nebo osobními (viz paradigmata, str. 195). Kmenovým vokálem imperfekta, participia, imperativu a infinitivu je páťach (-a- kmen). Důvodem je ר — jako třetí konsonant kořene, který má charakter laryngál.

V konjugaci *itpe'il* mizí někdy počáteční konsonant *alef* i ve tvarech perfekta a participia, a to z důvodu asimilace ke konsonantu *tav* prefixu.